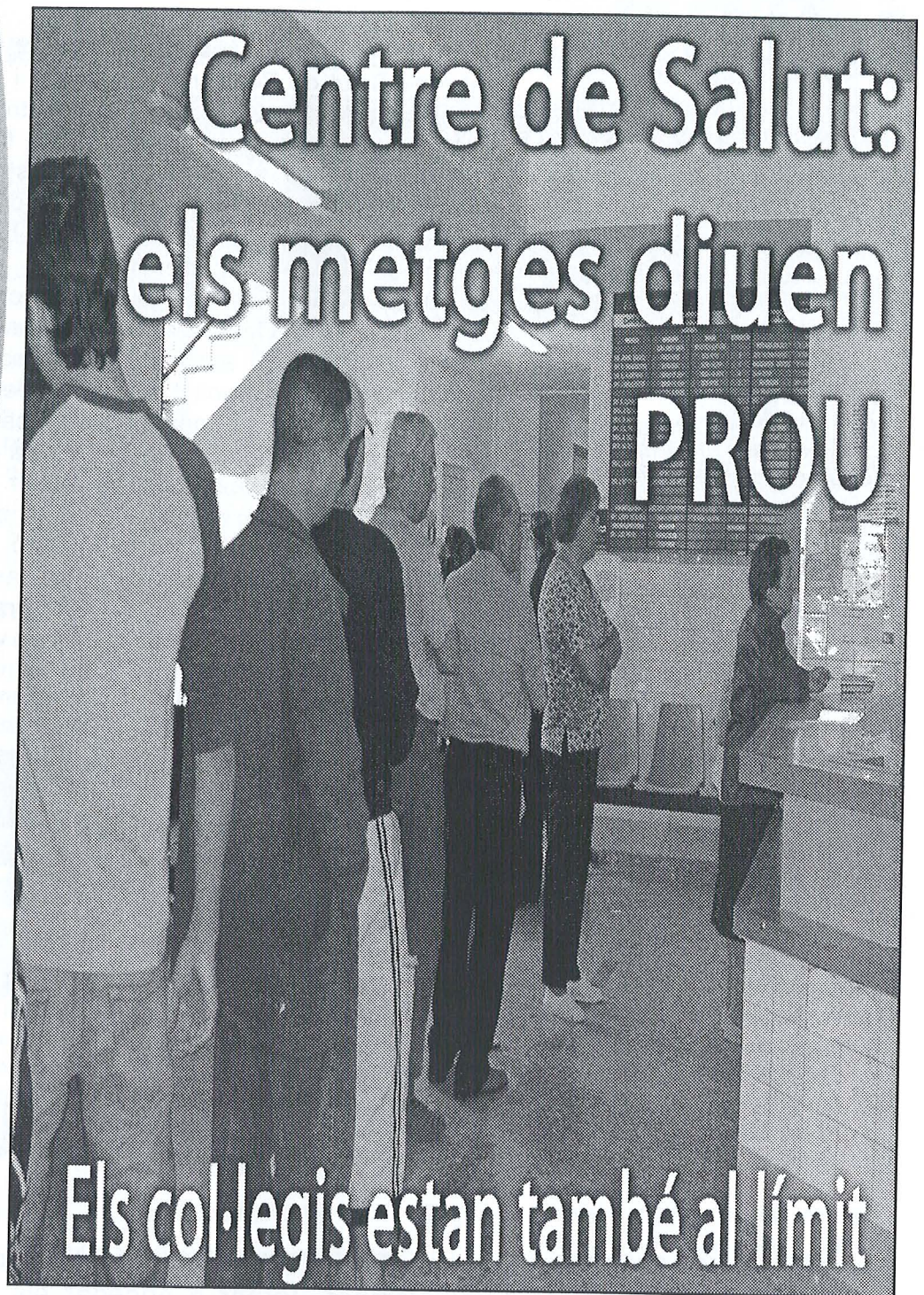

l'aveudebenicarló

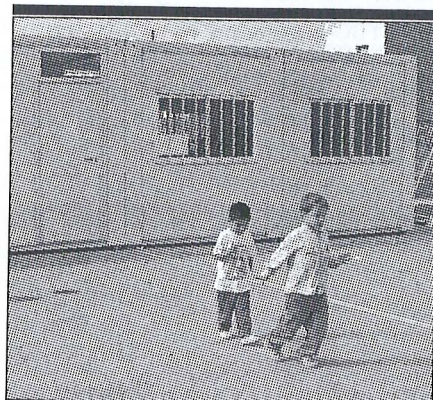
Setmanari d'Informació General i Cultural • Divendres, 29 d'octubre de 2004 • Núm. 456 • Any X • 0.75 Euros

BENICARLÓ MODA: Quinze comerços van presentar les propostes de tardor a la desfilada

Centre de Salut: els metges diuen **PROU**

Els col·legis estan també al límit

El CDB perd a la Plana i el Benicarló FS remunta posicions a la taula

Els pares del CIP Ródenas queixosos per la manca d'informació de l'ajuntament

456

DES DEL 18 D'AGOST
DE 1995

EDITORIAL

La situació de col·lapse al Centre de Salut de Benicarló és insostenible segons els metges.

EL TEMA

Els metges han dit prou a la il·lògica situació de saturació de la sanitat a la nostra ciutat. El coordinador mèdic ja va dimitir

SENYORA GARCIA

Carta del lector que analitza amb profusitat els continguts de la darrera Veu de Benicarló publicada

MISCEL·LÀNIA

L'inici del curs escolar al IES Joan Coromines va comptar amb el discurs de Juan Bautista Simó

ESPORTS

El Benicarló FS escala llocs a la taula classificatòria al guanyar dos partits al Grau i a Saragossa. El CD Benicarló aquesta setmana perd els punts

No anem bé

Sembla ser que la situació al Centre de Salut de Benicarló va de mal en pitjor. La situació ha arribat al límit i els metges s'han plantat després de fer maratònians torns i veure com les llistes d'espera s'eternitzen.

Les ràtios, com les de pacients o targetes sanitàries per metge, que recomana la Organització Mundial de la Salut i admet la pròpia Conselleria de Sanitat, es fixa en 1.500 com a màxim. Aquesta xifra se supera amb escreix a la nostra població en detriment d'una atenció sanitària digna i d'uns minuts de tracte amb el metge que bona falta fan quan estem malalts i per això els paguem mensualment dels nostres impostos.

Ens volem creure que la situació, a la qual s'ha arribat, no ha estat per la inactivitat i el passotisme de les nostres autoritats. No volem creure que el cap de l'Àrea de Salut 01, el nostre Jaime Mundo, no s'haja plantat a les autoritats del seu partit per dir que ja n'hi ha prou de pagar i no rebre, denunciant on siga la situació. Però lamentable-

ment, sembla, que no ha estat així i el servei empitjora, el nou centre sanitari -o minihospital que fins i tot s'havia dit- no es construeix i els metges i pacients es desesperen amb un servei que hauria de ser públic i de qualitat.

Només des de les suspicàcies d'una mala gestió, de la delicada situació econòmica i financera de la Generalitat s'entén que s'haja arribat a la situació actual.

Fa gràcia, i dona ràbia també, llegir que el conseller Vicent Rambla postposa la solució. Però, no eren ells el partit polític de las *Soluciones?*. Ni vigilen la nostra salut ni fan res, la veritat, més val que se'n vagen.

debenicarló

CARXOFA: torradeta en un bon brassal i un bon rajolí d'oli d'oliva verge, per l'Associació Cultural Alambor. Tornar a engegar els divendres literaris, ve a demostrar, que tot i els esforços contraris d'un departament d'(in)cultura poc acurat per la nostra llengua, encara tenim un oasi, Alambor, enmig del desert lingüístic que és el nostre país.

PANISSOLA: enganxosa i rasposa, perquè els surtin unes bones bombolles a la pell, als vàndals, marroquins, segons va indicar un diari d'àmbit provincial, que es van dedicar a trencar els pannells i la "haifa" que representava l'associació saharauí, SHARA, en la passada trobada del voluntariat que es va fer a la plaça de la constitució. Mostres de xenofòbia?

La sanitat es troba saturada

Els metges diuen que la Conselleria no soluciona les deficiències

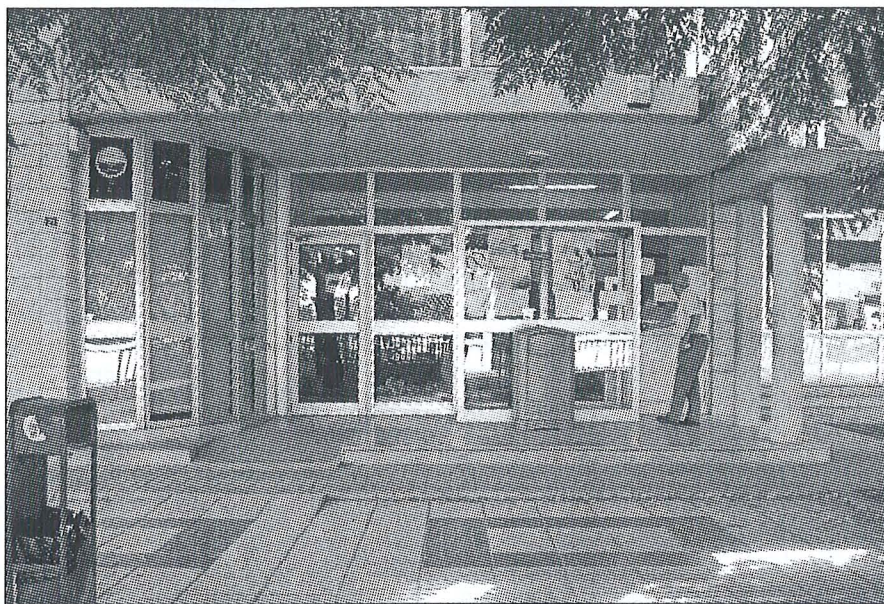
text REDACCIÓ

Els metges del centre de salut de Benicarló estan en peu de guerra. Asseguren que la situació està arribant al límit, que la quantitat de pacients que cada metge ha d'atendre sobrepasa les quantitats recomanades per la conselleria de Sanitat. S'han vist obligats a desdoblar torns per a pal·liar la falta de personal en el centre i com a conseqüència, en el mes de setembre ja havien complert amb les hores marcades en el conveni laboral.

La situació, lluny de millorar, empitjora cada vegada més malgrat els esforços que posen els metges perquè els pacients no es veguen afectats per aquesta situació, que ha estat comunicada en diverses ocasions a la direcció del centre. Malgrat les queixes i les contínues denúncies, el màxim responsable de Sanitat del País Valencià, s'ha limitat a declarar que estem en la mateixa situació que la resta d'Espanya. Mentre, els pacients se segueixen amuntgant en les sales d'espera i els metges es veuen obligats a realitzar jornades de treball que en algunes ocasions, inclouen totes les hores extra que són capaços de suportar. Però la Sanitat segueix sent un Bé Públic i està per damunt de totes les coses.

PROBLEMES AL CENTRE DE SALUT

Els problemes d'atenció al pacient en el Centre de Salut de Benicarló segueixen sent preocupants. La falta de metges que cobreixen les guàrdies, la saturació de pacients per metge i altres problemes similars han provocat que els facultatius del centre hagen expressat el seu malestar per una situació que

Ambulatori vell i amb manca de personal. L'administració no sap no contesta.

es perllonga en el temps i a la qual l'administració no està posant solucions. Si al llarg d'aquest estiu els facultatius han hagut de suportar que no s'hagen destinat suficients metges de reforç en el centre per a atendre a la població estival, ara els problemes continuen sent els mateixos. Javier Ballester, un dels metges del centre de salut, ha explicat que "al setembre ja

“Els facultatius han expressat el seu malestar perquè la situació es perpetua en excés”

haviem complert totes les hores que marca el conveni anual i les normatives" degut al fet que s'han vist obligats a cobrir més torns dels habituals per la falta de personal, però Conselleria va seguir sense destinar efectius humans. Aquesta situació va provocar que el passat pont del 9 d'octubre, els metges es negaren a doblegar torns i a fer més hores. Va ser des

de la pròpia adreça del centre des d'on se'ls va demanar que realitzaren les guàrdies de manera voluntària encara que hagueren superat el contingent estipulat, el que va provocar que els metges feren jornades maratonianes al veure's obligats a duplicar torns per a atendre les guàrdies d'urgències i les seues pròpies consultes. Ballester explica que aquesta és una situació que s'ha convertit en habitual per als facultatius del Centre de Salut de Benicarló.

AUGMENTEN LES LLISTES D'ESPERA

Ballester denuncia que les llistes d'espera en el Centre de Salut de Benicarló continuen augmentant degut al fet que aquesta situació de falta de facultatius en el centre es ve arrossegant des de fa anys. "Si fas guàrdia un dia, a l'endemà no passes consulta" explica. En aquest sentit, els pacients són traslladats de data de consulta perquè no hi ha metges de reforç per a complir amb el torn, el que fa que les llistes d'espera siguen cada vegada majors. D'altra banda, Ballester detalla que "els

Salut amb problemes de manteniment

ve de la pàgina anterior

contingents de cartilles que tenim per metge estan sobrecarregats" ja que mentre Conselleria de Sanitat recomana que cada metge no supere els mil cinc-cents pacients, "a Benicarló hi ha metges que arriben als dos mil".

En el mateix sentit explica que el constant augment de població que ve registrant-se en la ciutat al llarg dels últims anys, no s'ha traduït en una resposta positiva per part de l'administració quant al reforç de facultatius es refereix. Cada any, des de fa tres, el centre ha rebut un nou metge "però no és suficient per a resoldre la situació" explica Ballester, que exposa que aquest

any, conselleria té intenció de destinar un nou facultatiu al centre de salut de Benicarló. "Amb aquest nou metge tampoc cobrirem les necessitats que tenim" lamenta. Segons ha relatat, la saturació de pacients per metge en l'actualitat és tan elevada que "quan arribe el nou metge i repartim els pacients, en dos dies tornarem a estar igual".

Ballester assegura que en l'actualitat, el centre té manques de manteniment que es deixen anar més de l'esperat i posa com exemple la tardança que se sol produir perquè l'administració solucione problemes tan senzills com "canviar un tub fluorescent que s'ha fos o pintar el centre de salut", que han arribat a provocar situacions tan surrealistes com que els pacients hagen de

romandre a la sala d'espera a les fosques mentre esperen per a entrar a la consulta del metge. Javier Ballester és en l'actualitat, coordinador mèdic en funcions del centre de salut de Benicarló després d'haver presentat la seua dimissió a finals de juny.

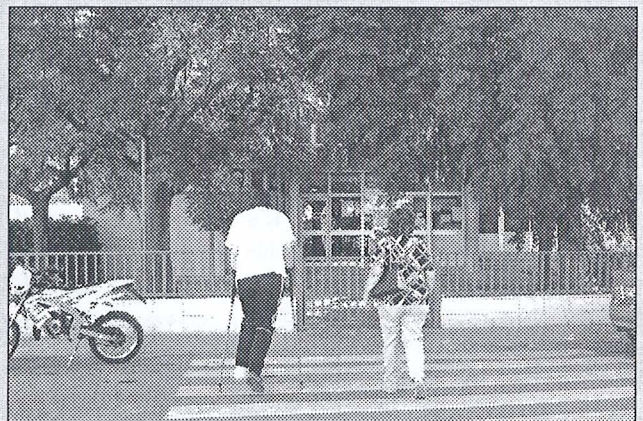
En aquesta data, es complien els dos anys de la seva permanència en el càrrec, que és el temps estipulat, encara que està permès prorrogarlo. Ballester, no obstant això, va preferir presentar la dimissió al·ludint que "havia caducat el mandat, per motius personals i pel descontent amb la falta de solucions per part de l'administració".

El conseller postposa la solució

text NATÀLIA SANZ

Vicente Rambla, conseller de Sanitat, no ha definit les actuacions que pensa portar a terme per a solucionar els problemes d'atenció sanitària que existeixen en el Centre de Salut de Benicarló. Rambla s'ha limitat a assenyalar que la comarca del Baix Maestrat "és una zona que requereix especial atenció" i que el problema de la falta de metges i de determinats especialistes en els centres sanitaris "és general al conjunt de tota Espanya". En aquest sentit, ha desvetllat que el Ministeri de Sanitat "ha aprovat l'increment substancial d'especialistes en els centres". El conseller de Sanitat ha incidit que el problema mèdic en la zona costanera és doble ja que, a més de reforçar l'atenció sanitària durant determinades èpoques de l'any com pot ser l'estiu, s'han de cobrir les places dels sanitaris que causen baixa pel període vacacional. En aquest sentit, ha destacat que "intensem prioritzar les zones on fa més falta" i ha indicat que la comarca del Baix Maestrat és una d'elles. Referent a l'absència de coordinador en el centre de salut de Benicarló després de la renúncia per fi de mandat de l'actual a la fi del mes de juny, Rambla ha indicat que la seva substitució "és qüestió ni tan sols de dies" ja que fa poques dates es va donar instruccions perquè es produïra el canvi.

Rambla ha obviat contestar sobre els problemes que

ve arrossegant el centre de salut de Benicarló, i s'ha limitat a anunciar que "els terrenys per a construir un nou centre de salut a Benicarló estan lliures i les obres es licitaran immediatament". El màxim responsable de sanitat de la Comunitat Valenciana ha explicat que els projectes de centres de salut es dissenyen "pensant en la ràtio de persones o en l'estructura d'edat de la població" i que en funció d'aquests paràmetres es determinen les consultes que deu tenir. En aquest sentit, ha assenyalat que "lògicament es tindrà en compte l'opinió del coordinador de sector en les petites variacions que sobre aquest esquema es s'haurien de fer" per a acabar de dissenyar el nou espai sanitari de Benicarló.

Signatures per un nou col·legi

text NATALIA SANZ

L'AMPA del Col·legi Públic Eduardo Martínez Ródenas de Benicarló va a iniciar una recollida de signatures encaminada a aconseguir que l'ajuntament de la ciutat els informe de l'estat en el qual es troba el projecte d'ampliació de les instal·lacions escolars. José Vicente Cuartero, president de l'associació, ha explicat que la instal·lació de tres aules prefabricades en el pati del col·legi ha aixecat la veu d'alarma entre els pares dels alumnes escolaritzats en el centre. "Tots els col·legis de Benicarló té les ràtios trencades i el Ródenas s'està sobrecarregant d'alumnes", denuncia. En aquest sentit, l'any passat el centre ja acollia un aula prefabricada que aquest any, s'ha vist incrementada amb dos més. En les instal·lacions, reben educació els nens de quatre i cinc anys i encara que els pares no dubten de la comoditat de les instal·lacions (disposen fins i tot d'aire condicionat), no desitgen que la situació es perpetui en el temps. Cuartero ha detallat que, després de l'assemblea que van convocar, es va decidir iniciar la recollida de signatures encaminada a instar al consistori a informar als pares sobre

la situació en la qual es troba el projecte d'ampliació del col·legi, anunciat en diverses ocasions pel consistori. Alguns dels pares, dubten fins i tot que aquest s'arribe a executar per la falta de disponibilitat dels terrenys en la partida elegida pel consistori per a l'ampliació.

La partida Povet, on es va anunciar que es construiria el nou centre educatiu, està pendent del desbloqueig i resolució d'un PAI des de fa anys. El consistori, per tant, encara no sap quina porció de terreny li correspon. Segons han denunciat diversos pares, Conselleria ja ha iniciat els tràmits per a l'adjudicació de la redacció del projecte sense que el consistori dispose encara dels terrenys. "Tindrem abans el projecte que els terrenys" han assenyalat. Per aquest motiu, desitgen que els tràmits per a l'obtenció de la propietat municipal s'agiliten perquè el procés administratiu no es paralitze.

“ Lluny de millorar, la situació es complica cada vegada més al centre escolar ”

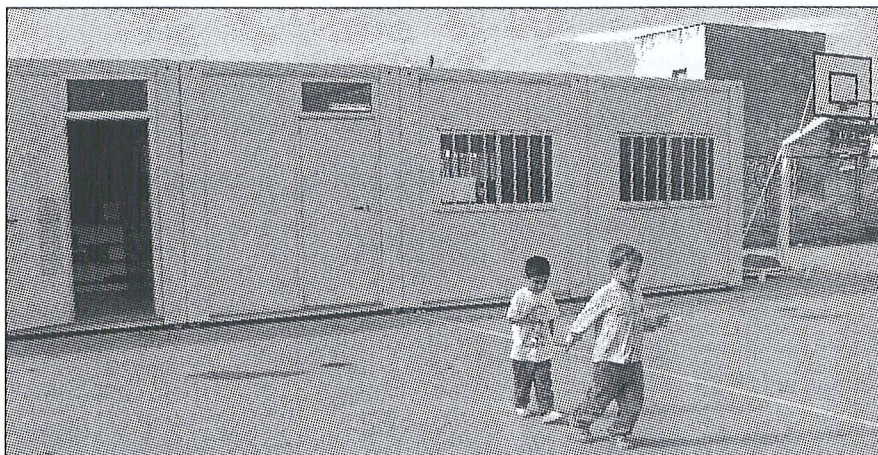
L'ampliació del Col·legi Eduard

Martínez Ródenas o la construcció d'un nou centre educatiu a Benicarló és una necessitat que es ve reclamant des de fa diversos anys per part de col·lectius de pares d'alumnes i partits polítics de Benicarló. L'increment de la població en la ciutat, que continua sent progressiva, està provocant que any rere any, es trenquen les ràtios en els centres escolars, veient-se obligats els alumnes a acumular-se en les aules.

En aquest sentit, Cuartero assenyalava que un dels problemes derivats d'aquesta situació en el Ródenas és "l'acumulació d'alumnes en el menjador escolar" que en aquest centre, té les seves instal·lacions en una sala de la grandària d'un aula en la qual "cabem com a molt setanta nens". Han estat diverses les ocasions que s'ha superat aquesta xifra, el que obliga diàriament a realitzar dos torns de menjador, amb el consegüent trastorn d'horaris que això suposa.

Lluny de millorar, la situació cada vegada es complica més en el centre i els pares temen que les aules prefabricades comencen a créixer en el pati, ja que, asseguren, "la previsió és d'instal·lar més al llarg d'aquest curs" a l'espera de la construcció del nou centre escolar. Els pares consideren que "això no és manera d'actuar per part de l'administració" que els ve prometent des de fa dos anys, la construcció d'un nou centre escolar en la ciutat.

En barracons. Aquesta és la manera que entén l'administració de tots escolaritzats.

Senyora Garcia

Això és el que vaig saber llegir en l'anterior número de la seua revista, el 455

text EL LECTOR

Suposo que els lectors d'aquesta secció estaran esperant, amb una certa sorna, algun comentari més o menys jocós, menys o menys fotedor que faça referència a la portada de la setmana passada. La veritat és que la foto dóna per a molt, i de suc se'n pot treure una bona mesura. M'ho he estat rumiant una estoneta per tal de sospesar els pros i contres de parlar d'una cosa tan nostrada com són les falles i, bàsicament, la fallera major de la ciutat de València. Les preguntes sense resposta coneguda per mi han assaltat el meu enteniment. Algú em podria acusar de manca de respecte a tan alta personalitat? És la fallera major de València la representació de totes i cadascuna de les dones valencianes? Se'm podria acusar de masculista si dic alguna cosa inconvenient? La meua llibertat d'expressió acaba allà on comença el món de la fallera més major de totes les falleres? És aquest càrrec allò a què aspiren totes les dones valencianes? Si un dia me la trobo pel carrer li he de besar la mà? Li he de fer una reverència? Una genuflexió? La puc besar? He de cantar allò de "per culpa teua tinc el cor encés en flama"? o millor "pengen les arracades baix les arcades"? Algú ens hauria d'haver explicat què diu el protocol en aquest cas, perquè moltes falles i molt de romanç, però de protocol, zero. Per una altra banda, he de reconèixer que la foto en qüestió és molt bona. D'aquelles que fan època. La fallera major de València amb un exemplar de **La Veu** a les mans dóna peu a una coneguda frase que no aplicaré al cas perquè la xiqueta no té la culpa de l'atreviment dels seus repòrters. Però la meua reflexió ha anat encara més lluny. Aquesta portada respon a una claríssima maniobra d'a-

corralament dirigida directament al sector no faller del consell de redacció de la revista. Es veu que les lluites internes són aferrissades, i el sector fallerista se n'ha sortit amb la seua i li l'ha clavada als altres. Jo, que ni sóc ningú ni pinto res, m'he sentit clarament al·ludit i -per què no dir-ho- atacat. Però a mi tant me fa. Jo no m'ofenc de res. Les falles m'agraden perquè són un tema molt recurrent que em fa omplir moltes línies gràcies a la seua coentor, els seus personatges i la graciositat de les indumentàries. També he de reconèixer que m'ho he passat molt bé llegint la crònica fallera de la pàgina onze. Els actes programats s'ho mereixen: recepció, mascletà, fartera i intercanvi de fotografies. Quina agenda més aça-peïda tenien les falleres. M'ha semblat apassionant, emotiu, intens ... en una paraula ... faller!!.. Tot seguit les queixes de la junta local fallera, que no comentaré per si algú se sent ofès i tampoc no és cas de remoure la indignació que ens embarga a tots davant tan atrevida afrenta per part del consistori. He constatat la rapidesa de reflexos del cap de redacció del seu setmanari, que ha sabut relacionar falles amb foc i ha posat a la mateixa pàgina la notícia de l'incendi d'una barca. Vostés són així.

La segona part del tema de la setmana només me l'he llegit per damunt. Es veu que ja en vaig tindre prou la setmana passada, i ara m'estimo més no pensar en tot plegat perquè sense saber el que ens envolta estic més tranquil. És la tàctica de l'estruç que tan bons resultats li ha donat al nostre alcalde Mundo i que l'ha portat a les Corts Valencianes a votar allò que li diuen que ha de votar i de la manera que ho ha de fer, així no li cal gastar massa neurones. Ja se sap que el Pp és el partit de la llista única, el vot únic i el lloc on aquell que es mou no surt a la foto.

Magnífica la iniciativa de les gasolineres Batra de la nostra ciutat a l'hora que ben merescuda la carxofa per al seu gerent.

Magnífica reflexió del nostre exiliat. Jo també estic fart d'aquesta inútil polèmica que han inventat els polítics valencians de dretes per tenir entretinguts els electors mentre ells fan allò que volen. No entenc com poden fer arma política d'una cosa que mai no els ha preocupat el més mínim.

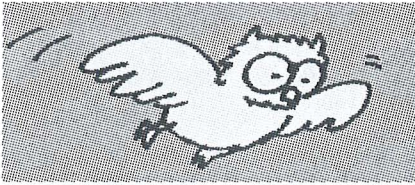
Molt interessant la primera part de l'article de Pere Bausà dedicat a la Xina. Jo vull dir la meua. Xina és el reflex de la falsedat del món occidental encapçalat pels Estats Units i l'afany per imposar el consumisme arreu del món. Poc importa als nord-americans el sistema polític i la repressió que pateixen els xinesos. Ells veuen a la Xina com un gran mercat amb una gran quantitat de consumidors potencials als quals vendre tot allò que fabriquen. Els defensors de les llibertats ho són primer de la seua butxaca. Fariseus.

El pelegrí. Càstig de Déu. S'han perdut per no esperar la manya. Per fi la dona ha desistit i ha fet un pensament. Es veu que el ritme dels nostres protagonistes era massa per a ella. Damunt la dona ha anat a acomiadar-se d'ells.

Els de la Graderia Inquieta trobo que ho són massa d'inquiets. Encara que quan escric aquestes línies el BFS ha guanyat dos partits més, em sembla massa precipitat demanar que al setè partit de lliga ja vulguen que es prenguen cartes en l'assumpte. Paciència.

L'ESPIFIADA DE LA SETMANA

Normalitat la foto d'una fallera a la portada de **La Veu**? L'editorialista se n'ha passat.

text **EL MUSSOL**

El mussol recorda que ara fa un any un diluvi sobre el parc natural d'Irta va fer desbordar la rambla de Polpís per allí on passava, i quan va arribar al terme de Benicarló va inundar sènies, centre comercial, xalets, urbanitzacions, carreteres..., i en un tres i no res va produir la més gran destrossa mai recordada a la nostra ciutat.

El mussol encara té en la seu retina les conseqüències dels litres caiguts que en poc temps van arrossegar cap a la mar: arbres, cotxes, objectes dipositats al llindars de la rambla, fang i tot mena de fem, etc., i que no va produir cap desgracia humana perquè la sort es va aliar amb els humans, ja que cap autoritat competent va ser suficientment àgil per donar les ordres pertinents per desallotjar ràpidament el centre comercial, tancar els camins rurals que creuen el Barranquet per tal que no arrossegarà cap conductor distret, vigilar el pas pel pont de la carretera nova a Peníscola per controlar qualsevol desbordament de l'aigua,....

El mussol després de les greus conseqüències en les propietats particulars i públiques que aquest desbordament va provocar encara esta esperant que algun polític reconega públicament la part de responsabilitat que li pertoca, no tant per la lentitud en actuar durant la riuada sinó sobretot per haver permès durant els últims anys actuacions urbanístiques que només han aconseguit agreujar el desbordament del Barranquet al pas pel terme.

El mussol vol recordar que aquesta rambla de tant en tant sempre ha patit per culpa d'alguna gota freda local inundacions més o menys greus, l'última fa més o menys trenta anys quan va fer malbé la fabrica Palau i on ara està instal·lat el Centre Comercial, però abans aquesta invasió de l'aigua a les sènies no era tant greu perquè el líquid element corria cap a la mar sense trobar-se els actuals obstacles en forma de xalets que han robat terreny al riu, macro urbanitzacions edificades dins de la desembocadura de la rambla, adossats que fan barrera, pont refet darrerament però que els tècnic no van ser capaços de preveure contingències com aquesta i per tan no van voler fer uns ulls que deixaren

passar més quantitat d'aigua i brutícia sense col·lapsar-lo a la mínima pujada de nivell de l'aigua.

El mussol el que no compren es com després de tantes maleses realitzades pels mateixos humans amb justificacions de progrés, ara troben com la millor manera d'evitar altres catàstrofes com aquesta es canalitzant la rambla des del pont de la N340 fins la desembocadura, com si fent aquesta destrossa del medi natural que el llit de la rambla té (arbres, arbusts, matolls, zona humida,...) no tingués cap importància i per això la solució es posar formigó a dojo.

El mussol creu que les nostres autoritats més enllà de voler protegir l'horta de Benicarló, el que volen es seguir justificant les urbanitzacions, centres comercials, xalets,... encara que això vaja en contra de la mateixa naturalesa., i al mateix temps que alguns s'embutxaquen milions d'euros per una obra gens necessària i realment inútil, ja que ningú pot garantir que un altre cop un diluvi més universal no provoqe un altre desbordament del Barranquet igual o pitjor que el de l'any passat.

Divendres literaris

Tardor 2004

Associació Cultural Alambor

5 de novembre, 20 hores

La literatura juvenil a la nostra comarca

Presentació de *La profecia del Papa Luna*

de **Jaume Rolíndez i Manel Garcia Grau**

a càrrec dels autors i de **Mònica Agramunt**

Lloc: Seu de la Penya Setrill,

Carrer de Pere Boqués, s/n -12580 - Benicarló

Solemne inauguració del curs

text REDACCIÓ

Divendres passat el professor Juan Bautista Simó Castillo va pronunciar la lliçó inguaral de curs a l'IES Joan Coromines. "Què significa aprendre en l'actualitat" va ser el títol de la interessantíssima xerrada que va oferir als alumnes de batxillerat.

Les perspectives d'aprenentatge que ofereix el nou marc europeu, la necessitat d'autonomia a l'hora d'estudiar, les actituds a prendre davant la vida acadèmica són alguns dels temes de què es va parlar. Els alumnes van poder comprovar amb les reflexions del professor Simó que estem vivint una època d'importants canvis en

el món de l'educació i que els serà imprescindible el domini de les noves tecnologies i l'aprenentatge de llengües per tal de poder assolir els reptes acadèmics que es plantejaran en un futur immediat. Molt important una de les reflexions finals: quines són les característiques de l'analfabet actual? És analfabet qui, per exemple, no sap utilitzar internet? O ho és qui, per exemple, no sap interpretar un rebut de la llum?

Resulta evident que, davant els nous reptes que ens presenta ja mateix la societat, no n'hi ha prou amb els conceptes que s'aprenen amb el sistema d'ensenyament tradicional.

Morts a taula

Irreflexions

text JOAN RAÛL BURRIEL

Jo no se quins seran els vostres hàbits domèstics a l'hora de seure a taula per menjar. Jo sempre em faig coincidir el dinar i el sopar amb algun informatiu televisiu. M'agrada vore'ls tots; els que són de la corda perquè ho són i li foten canya a la dreta rancia-liberal que abunda tant en aquest país i en el del costat, i els que no ho són perquè a l'enemic cal tindre'l controlat i vigilar els seus moviments. Tinc poques manies, i del contrast d'informació trec les meues pròpies conclusions. Una habilitat aquesta que sembla estar en desús i avançada fase d'abandó per part de la majoria de la ciutadania. Us convido a practicar-la.

Ara, posar-se a vore les notícies a l'hora de dinar o sopar té un greu inconvenient. T'has de seure amb els morts a taula. Els morts d'Irak, els de Palestina, els del

Sudan, els de les repressions policials d'Amèrica Llatina o Àsia, els morts de fam, de malària, o de sida - majoritàriament a Àfrica -, també els morts propis, habitualment dones, treballadors i conductors. Però aquests són els morts del dia, i hi ha també un espai en aquests noticiaris per als morts dels dies anteriors, els dels atemptats del 11-M, els del Yakolev, els d'ETA, o els que van apareixent en foses comunes quan hi havia qui pensava que ja ens havíem oblidat. Em refereixo als republicans afusellats pels feixistes a la Guerra Civil o als kurds i xiites massacrats per Saddam, entre d'altres.

Com a conclusió, un panorama desolador. Tots els dies ens arriben per la televisió aquestes imatges duríssimes, trist recordatori de la pitjor part de la naturalesa humana. Però no em de canviar de canal o amagar el cap. És la realitat que em d'esforçar-nos a canviar.

Foto-denúncia

Directora/ CRISTINA GARCIA
Cap de Redacció/ JORDI MAURA
Consell de Redacció/ XIMO BUENO,
 NATALIA SANZ, FRANCESC DEL CASTI-
 LLO, TONYO FIBLA, JOAN GREGORI,
 JOSEP M. SAN ABDON i RODOLFO
 SERRANO

Edita
 Associació Cultural la Feram de Benicarló
 C/ Sant Francesc, 95
 Casal Municipal
 12.580 Benicarló Tel. 964.46.16.18
 FAX: 964.47.56.98
laveudebenicarlo@eresMas.com

Col·laboradors/
 BAUSÀ, VICENT B
 NATALIA SANZ
 LLUCH, RAMON
 JOSEP V. TAUS,
 COSTA
Fotografies/ NATA

Seny i coherència

La Guillotina

text ROBESPIERRE

Aquesta setmana no vaig a ficar-me amb ningú. No val la pena. Reflexionaré sobre una sèrie d'esdeveniments que em van ocórrer a mi personalment. Durant els dos últims anys he descobert em primera persona, les dues cares d'alguna gent. Una, la seua pròpia i l'altra la dels seus interessos.

Personalment penso que si eres capaç de fer convergir i equilibrar, les dos en una, segurament seràs coherent amb allò que penses i actuaràs de la mateixa manera. Si pel contrari, les fas divergir, la teua actuació sempre estarà plena de buit, i mesuraràs les coses, només, pel teu interès personal. Supeditat, sempre, al teu benefici personal.

Òbviament, no sempre aconseguirem fer convergir totes dues, però almenys si ho intentem, segurament haurem guanyat en coherència i tranquil·litat interior. Deveu estar pensant, i este, quin rotllo en està contant? Sempre pegant garrotades a tort i dret, i ara se'ns reblaneix amb una disertació filosòfica.

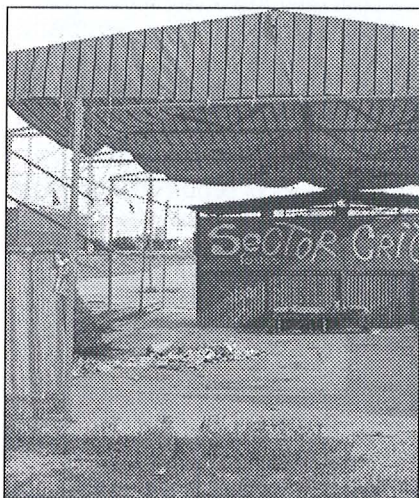
No us llevaré que teniu la vostra part de raó, però aquesta passada setmana vaig fer, per fi, una cosa que m'ha deixat el cos agredolç. M'he n'he anat d'una organització a la qual pertanyia des de fa quasi vint anys. M'he n'he anat i no podia ser d'una altra manera. Quan les dues cares divergeixen, i divergeixen, cada vegada més, s'ha d'aplicar la

coherència. Anar-te'n. Dos anys m'ha costat prendre aquesta decisió.

Moltes coses he hagut de deixar enrera, però només us destacaré una, l'amistat. L'amistat perduda, una que tenia peus de fang i que només se sustentava en l'interès personal. Però mireu, de vegades tens sorpreses, i ne trobes d'altres. Unes, que, independentment del que faces o penses, te reconeixen com a persona i et fan veure clarament la importància de la coherència i la integritat, davant aquella hipocresia que suposa tenir sempre una cara amagada, tot i saber, la tristor que produeix el perquè d'aquesta situació.

És d'agrair que encara hi haja persones així. Ja sé que probablement, he estat una mica, prou, filosòfic, però no podia ser d'altra manera. Havia de traure algunes coses de dins i és difícil fer-ho, sense ferir més d'una susceptibilitat. Encara que reconec, que no me caracteritzo per tenir molts de miraments en la meua manera de ficar el dit a la nafra. Açò no és un lapsus, simplement un parèntesi, fins que el temps s'encarregue de ficar cada cosa i a cadascú al seu lloc. Aleshores, igual ne tornem a parlar. La coherència i el seny no són valors en alça en aquesta societat tan desquiciada. Però bé, en la propera col·laboració, no us preocupeu, tornaré pel mateix carril. Segurament, algun altre tornarà a tremolar. Però no us preocupeu. Mantindré els meus principis i intentaré convergir i equilibrar totes dues cares. És el mínim que puc fer.

I continuant amb la deixadesa d'uns i altres, la imatge que us

ensenyem, torna a repetir-se, un altre any, després d'acabades les festes: les barraques abandonades d'algunes penyes.

L'any passat ja vam fer esment d'aquesta deixadesa. De qui les va muntar en el seu moment i passa olímpicament de desmuntar-les i, del responsable de l'ajuntament, que ha de vigilar que no a la via pública no hi tinguessim ferralla abandonada.

Ha passat més d'un mes i tornem a estar com fa un any: igual. Ací, algunes penyes deuen pensar que com el regidor responsable de vigilar que les zones (en el seu moment d'esbarjo), és un benefici i

no els diu res, poden fer el que els hi vinga en gana. Així, ens trobem amb alguns d'eixos barracons de les penyes, mig abandonats, que s'han convertit en nuclis d'acumulació de tota mena de porqueria i, d'alguns que altre tripijoc, no massa "curós".

Com no, per eixa raó també, amb zona d'ensurts per a molts dels qui utilitzen el carrer de la piscina, que passa pel costat mateix d'aquests barracons, amb la foscor característica d'un carrer deixat de la ma de Déu, esperant ...

Haurem d'esperar alguna desgràcia perquè algú actue?

JOSEP BARBERÀ, PERE ORRÀS, XAVIER BURRIEL, EL MUSSOL, CARLES N PARÍS, OLGA LLUCH, TOLITO, JUAN CARLOS I EL SAMARUC LIA SANZ I JUAN CARLOS COSTA

Administració, subscripcions i publicitat/

964.82.84.68

Disseny/ © COPISTERIA GRÈVOL

Dipòsit legal/ CS-193-2004

Imprimeix/ GRÈVOL.

SANT BLAI N. 2 12580 Benicarló

La Veu respecta la llibertat d'expressió. La responsabilitat de les opinions és de qui signa l'escrit. La Veu es reserva el dret d'acurçar els textos que sobrepassen les 20 línies.

Els articles hauran d'anar signats amb nom, adreça i número de DNI, encara que podran aparèixer amb pseudònim.

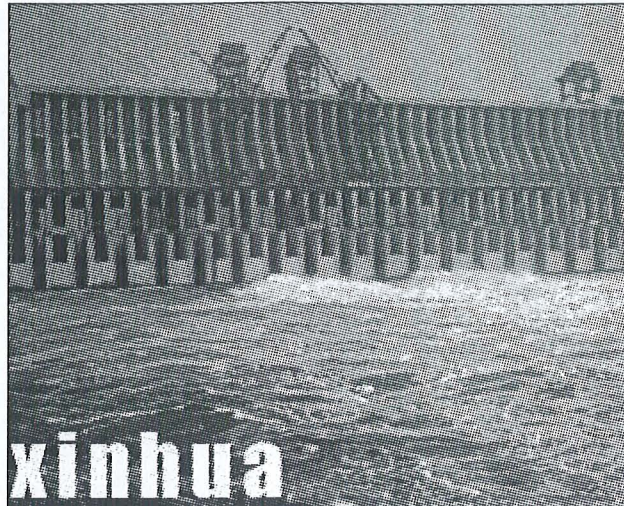
Xina, un drac que es desperta (i 2)

Segurament, Xina, durant el segle XXI, assolirà el lloc preeminent a l'economia mundial que perdé amb la Revolució Industrial del XIX. El desenrotllisme econòmic, tan comunista com capitalista, ha causat impactes mediambientals negatius.

Des de la instauració a 1949, la República Popular Xinesa seguí el model de desenvolupament econòmic soviètic, basat en els plans quinquenals. A 1958, Mao trencà amb Krushev -titllat de "revisionista"- i llançà el "Gran Salt Cap Endavant" per a la industrialització i modernització accelerades de la Xina. Es prescindí de tècnics i científics, i mobilitzà la població, especialment els camperols. Es col·lectivitzaren la propietat i la producció de les terres. S'empraren tècniques de conreu inadequades. Es construïren molts alts forns que cremaven la llenya dels boscos. I mesures tant "curioses" com l'eliminació de gossos i ocells per ser "paràsits socials". El Gran Salt fracassà: les produccions agrícola i industrial caigueren un 55% i una fam terrible matà vora de 40 milions de xinesos. També, la desforestació i desertificació de moltes terres.

A la mort de Mao (1976), s'inicia la transició cap el capitalisme. S'accelera la industrialització de les ciutats i comencen a agreujar-se la contaminació. Segons el Banco Mundial, 16 de les 20 ciutats amb major contaminació atmosfèrica són xineses. L'Huang He (riu Groc), bressol de la civilització xinesa, és el riu més contaminat del país i d'ell depenen 300 milions de persones. Només es depura el 18% de l'aigua abocada al riu i la contaminació s'ha agrejat des que l'any 1976; per l'increment del nombre d'indústries. Al litoral xinès, cada cop són més freqüents les marees roges -creixement desmesurat d'algues tòxiques- a causa del vessament a la mar de més de 10.000 milions de tones d'aigües residuals, residus industrials i agrícoles..

Les inundacions dels grans rius Huang He, al nord, i el Yangtzé al centre del país, han sigut el flagell de Xina. Des de 1950 a 1985 s'han alçat 18.587 preses, amb finalitats hidroelèctrica i reguladora del cabal fluvial. El juny de 2003 començà a omplir-se el major embassament del món, les Tres Gorges al riu Yangtzé. El mur de la presa té 185 metres d'alt i, 2309 m de llarg, es formarà un llac de 600 km de llarg i la potència hidroelèctrica serà de 18200 MW, com 18 nuclears. Les crítiques a aquest projecte faraònic han sigut nombroses: com la velocitat de l'aigua baixarà, la capacitat autodepurativa serà menor i el rebliment de la presa amb els sediments fluvials serà ràpid. Espècies en perill

d'extinció com el dofi o l'es-turió xinesos poden desaparèixer. Les Tres Gorges ha causat el desplaçament de prop d'un milió de persones i la destrucció d'importants monuments històrics. El Huang He, des de 1985, s'ha assecat almenys un cop a l'any, i en 1997 no va dur aigua a la mar durant 226 dies. El nord del país sofreix una manca d'aigua greu que es pretén solucionar amb un transvasament de 1300 km i 45 milions de Hm3 que es pretén acabar

l'any 2015.

Xina és el major productor de cereals del món. De 1998 a 2003, la producció ha caigut en 50 milions de tones, compensats amb les reserves de gra. Però, d'ací uns anys, haur comprar cereals al mercat internacional. La gran demanda xinesa faran pujar els preus i s'agreujaran la situació dels països pobres amb fams endèmiques. El creixement de la població xinesa, la sobreexplotació i contaminació dels aqüífers i la desertificació - degradació del potencial productiu- serien les causes. La desertificació s'ha produït per un excés de llaurada, pel sobrepastoreig i per la desforestació. El nord-oest de Xina s'ha fet una zona erma on es generen grans tempestes de pols que arriben a Japó.

El govern xinès està estimulant el mercat interior automobilístic i aquest fet pot tenir impactes ambientals. Si Xina arriba a tenir una proporció de cotxes semblant al Japó, passarà dels 13 milions actuals als 640 milions i caldria asfaltar 13 milions d'hectàrees de terra, molta d'ella de cultiu. El consum xinès de petroli, 5,5 milions de barrils al dia (mbd) a 2003, és molt més baix que el d'Estats Units (20 mbd), però ja és el segon consumidor mundial amb unes importacions de 2 mbd. Fins 1993, Xina fou un exportador net de petroli, però, actualment, l'increment del consum xinès és sis vegades superior al de la resta del món. Segurament, el preu del petroli continuarà pujant.

El desenrotllisme econòmic i la voluntat de dominar la natura han sigut els patrons d'acció tant del comunisme com de l'actual capitalisme xinès. De fet, està caient en totes les errades del capitalisme occidental: greus impactes mediambientals i aparició de grans desigualtats entre la població del camp i les classes mitjanes urbanes. A més a més, 1300 milions de persones amb un alt consum, afectaran a tot el món.

Pere Bausà

Tall al Pius XII

text NATÀLIA SANZ

El carrer Pius XII de Benicarló serà tallat al tràfic a partir del pròxim dimarts per a ser objecte d'unes obres de reurbanització. El vial, un dels més centrals de la localitat serà sotmès a una profunda remodelació que inclourà la re-pavimentació del ferm i el canvi del sistema d'enllumenat.

Les obres obligaran a modificar el sentit del tràfic durant els sis mesos que duraran les obres, per a evitar el col·lapse del centre de la ciutat. En aquest sentit, la Policia Local de Benicarló ja ha dissenyat una ruta alternativa per al tràfic rodat que contempla un accés al Mercat Municipal, situat en el carrer Pius XII.

L'avinguda Iecla, paral·lela a Pius XII, serà la qual suporta el tràfic durant el temps que duren les obres. No obstant això, serà necessari efectuar petites modificacions perquè siga capaç de suportar l'elevat

trànsit que circularà per ella. Perquè vehicles de cert tonatge puguen accedir des del Passeig Marítim, serà necessari remodelar la rotonda actual i eliminar el doble sentit que existeix fins el carrer César Cataldo. D'altra banda, perquè el trànsit efectue de manera correcta la sortida de l'avinguda a Méndez Núñez, es construirà una rotonda provisional al final de l'avinguda Iecla. Les obres en aquest vial han de realitzar-se abans de l'inici dels treballs. El trasllat del mercadot de roba al carrer València, previst per al tercer dimecres de novembre, també obligarà a modificar el trànsit rodat en aquest vial, encara que en aquest cas només es produirà els dimecres al matí.

En aquest sentit, es tallarà al tràfic el carrer doctor Fleming, des del carrer València fins el carrer Peníscola i s'eliminarà la parada que l'autobús que cobreix la línia regular Vinaròs-Peníscola té al carrer Doctor Fleming.

La roba més guapa

text NATÀLIA SANZ

Quinze comerços de Benicarló van participar diumenge en la desfilada "Benicarló Moda" que es va celebrar en l'annex cobert del Pavelló Poliesportiu Municipal. Organitzat per l'activa Unió de Comerços de la ciutat, les tendències de moda de la temporada tardor-hivern que els diferents comerços ofereixen als seus clients es van poder veure sobre la passarel·la. Models professionals van lluir la moda més *fashion* de la temporada davant un públic que abarrotava el recinte. Moda d'home i de dona per a totes les edats, inclosos els nens, les talles grans, roba esportiva i complements, tot va tenir cabuda en la passarel·la benicarlanda.

Per primera vegada en les tres que s'organitza l'esdeveniment, la desfilada es va portar a terme en un recinte tancat al que era necessari accedir mitjançant una invitació que els comerços participants van repartir en els dies previs a la desfilada. La Unió ha anunciat que de cara a la campanya de Nadal, organitzarà de nou la promoció que premia amb 10.000 euros en compres i amb un creuer pel Carib a un consumidor que haja efectuat les seves compres en un dels comerços que participen en la promoció.

Ja tenen el "piset"

text NATALIA SANZ / REDACCIÓ

Qualsevol lloc és bon per a parlar de política i més d'un tema tan candent com és la possible moció de censura en Benicarló. L'escenari aquesta vegada va ser la nova seu que el Bloc per Benicarló inaugurava la setmana passada en la ciutat. Allí es donaven cita els màxims representants del Bloc Nacionalista Valencià, amb Enric Morera, secretari general, al cap. Enric Escuder, acompanyat de José Sánchez i Utiliano Martínez, regidors socialistes a l'ajuntament de Benicarló, tampoc van faltar a la cita. L'ambient feia sospitar i Morera i Guzmán no van poder escapar a les inquisitives preguntes de la premsa local. La conclusió que es treia de després d'escoltar les explicacions d'ambdós és que el Bloc per Benicarló té les mans lliures per a prendre decisions polítiques a nivell local, que passen o no per la presentació d'una moció de censura al Partit Popular si s'arribés a un acord amb el PSPV. En este sentit, Enric Morera explicava que "potser que s'hagen de buscar noves fórmules en funció dels interessos dels ciutadans de Benicarló, però en qualsevol cas

El cap dels inquilins i els convidats, al nou piset del BLOC. Preparant la moció de censura?

l'última paraula la té el col·lectiu local". Més contundent es mostrava José Luis Guzmán, portaveu del grup municipal, qui continuava deixant les portes obertes a qualsevol tipus de solució per a resoldre la governabilitat de Benicarló. "Tal com està la situació actual, el treball del Partit Popular és governar i el nostre fiscalitzar", declarava.

COM UN PISSET

L'edil nacionalista comparava el procés de negociació que s'està portant a terme amb el PSPV per conformar una majoria de govern progressista a la nostra població

amb la compra d'un pis: "s'estudia, es miren els inconvenients i els avantatges". Guzmán advertia que aquests tràmits duren un temps "que no serà curt" abans de decidir "si convé o no". No obstant això, matisava que "si algun dia s'ha de presentar una moció, per la nostra banda [la del Bloc] no hi haurà inconvenient". Així, de moment els del Bloc per Benicarló disposen ja d'aquest piset al carrer Colom. Ara caldrà veure quin és el següent pas en la dinàmica immobiliària del Bloc, seguint l'exemple que posava el regidor José Luís Guzmán.

ESTELLER IMPORT
 Entrada taller: Pg. Febrer Soriano
 Exposició: Avda. Magallanes, 1
 Tel: 964 47 17 08 - Benicarló

AUTO ESTELLER

Ctra. N 340, km 142
 Tel: 964 40 07 68 - Vinaròs

El Camí Primitiu

Etapa 7.- Sols entre una gentada

Puente la Reina - Mañeru - Zirauqui - Lorca - Villatuerta -- Lizarra

text TONYO FIBLA

Avui que l'etapa és més curta sortim més tard. Desdejunem de calent al mateix alberg, el vam encomanar ahir. Eixim els últims de l'alberg. Ja se n'han anat tots.

Com es nota que estem en l'autopista del Camino. Ja no estem avetsats. Fa tants anys que anem per camins marginals que ja no sabem què és tanta gent pel camí.

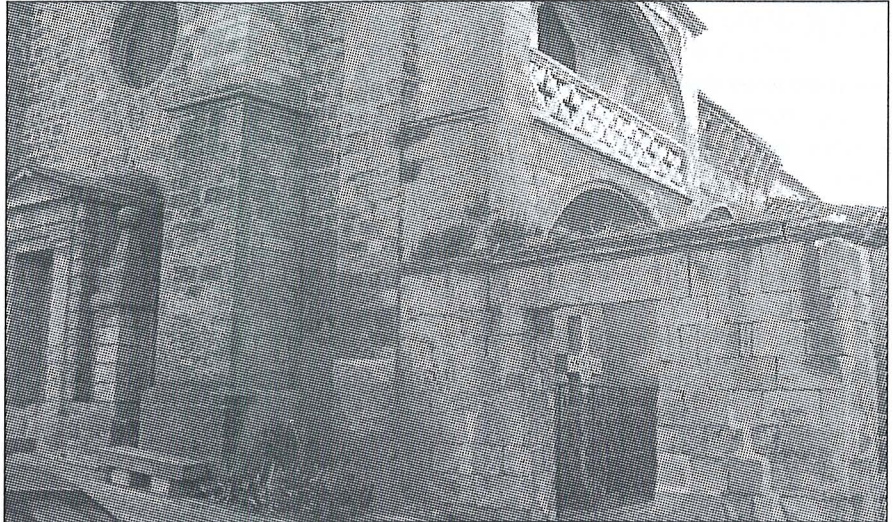
Només sortim de l'alberg ja ens trobem amb gent que ha dormit al mateix alberg que nosaltres que baixa al riu per a seguir el camí. Al pont hi ha un munt de gent que venen de l'altre alberg.

Comencem a passar a gent. Veiem que la majoria, no són gent tant caminadora com la que trobes per altres camins. No porten ritme, molts van coixos, van poc a poc. La majoria de gent té problemes per a caminar: uns tendinitis, altres bampolles, altres problemes musculars, ... Uns van en colles nombroses, altres sols però tots amb un pas lent i cansat. Anem passant i passant gent i dient les frases de cortesia típiques del camí: "Hata luego" i "Buen Camino".

Des de que vam sortir de Somport fins avui la dèria constructora és el comú denominador de tots els pobles. S'estan assolant muntanyes per treure grava, es veuen grues per tot arreu, cases, pisos, camins, carreteres, autopvia... És una animada!

Com per ací també estan construint han desviat el camí i ens toca pegar una bona volta. Ja prop de Mañeru el camí se l'han carregat del tot i ens toca grimpar per la pendent del costat d'una carretera.

Aquest tram del camí ja el conec de quan vaig sortir de Roncesvalls però com l'altra vegada vaig haver

de fer dues etapes en una per qüestions bancàries no vaig visitar cap poble. Així que en ser a Zirauqui mentre Vicent compra per a esmorzar jo vaig a pegar una volta pels carrers per veure les coses més importants: l'església, amb la seua inscripció "DE TODA PALABRA OCIOSA DARAS CVENTA RIGVROSA" (pobra manya si ha de donar compte de la seua boqueta i tot el que surt d'ella, faena té!) i la bonica porta, i la plaça. És un poble ben bonic.

Com no és hora de despertar a ningú, són les vuit del matí, deixo una noteta a la porta de Casilda, la mare de Josemi, el netejador de cotxes, dient que he passat per ací.

Eixim de Zirauqui i de seguida xafem la impressionat calçada romana que passa sobre el pont de la mateixa època. A partir d'ací la calçada l'anem xafant durant alguns quilòmetres, en millor o pitjor estat, però es nota perfectament. A Lorkua parem a esmorzar i al poc temps ve el català, el que anava amb el roncador de Jaca, l'agüelo; el xicot no camina massa bé. Al final aquest se l'ha hagut de deixar, ja n'estava fart.

A partir d'ací el camí troba una altra agressió quan es creua amb la nova autopista que fan. El Primer

Camí Cultural d'Europa desviat per una autopvia.

Com no tenim cap pressa a Villatuerta fem una parada per a visitar l'església. El camí que seguim enguany no és el mateix que vaig seguir amb Imma ara fa 6 anys. Anem per un altre lloc. L'altra vegada vam entrar a Lizarra per l'esquerra del riu mentre que aquesta entrem al poble per la dreta.

Per la tarde visitem les esglésies de sant Miquel i sant Pere. Comprem per sopar i cap al tard ens tomem a trobar amb la manya, ara va molt bé, és la que camine millor de totes les dones. Ens acomiadem d'ella, del sevillà i més gent que hem conegut. Demà nosaltres ens n'anem a Lleó. L'alberg està ple de gent, al complet. Tot és gent nova, pelegrins que baixen de Roncesvalls que ahir no vam conèixer ja que nosaltres ens vam quedar a l'altre alberg.

S'ha acabat el Camí Aragonés, millor dit, es va acabar ahir, però hem fet aquesta etapa del Francés ja que tenia interès en visitar Gares, Zirauqui i Lizarra.

San Pedro, 2 CD Benicarló, 1

text RODOLFO SERRANO

PACO DELCASTILLO

Una perogrullada. No m'agrada que el Benicarló perda cap partit. Mai. Em posa de molt mal humor i les vesprades del diumenge es fan si cap més dures de pair. Però encara m'agrada menys que el Benicarló perda contra segons qui. I aquest és el cas de la darrera jornada. El CDB va sortir derrotat del camp del San Pedro per dos a un. No passaria res si l'entrenador dels grauers no fóra un vell conegut nostre, José Palatsí. Sí, ja sé que em repeteixo molt, que cada vegada que ens creuem amb aquest personatge dic el mateix, però és que no puc fer-hi més. Ningú em podrà llevar del pensament que per culpa d'aquest senyor el Benicarló ha hagut de travessar durant anys i anys un desert de penúries i humiliacions. Quan penso l'esforç que va fer la junta directiva per confeccionar un equip amb aspiracions de pujar a segona divisió B i que vam acabar baixant a preferent... Fins i tot conec exaficionats que no han trepitjat més el Municipal de la Carxofa desesperats per les seues forassenyades tàctiques. Quin personatge. I ara, després de pujar amb el seu equip per no sé ben bé quines qüestions de burocràcia federativa, va i ens guanya.

I jo ho sabia que ens vencerien. Ho sabia. Som tan desgraciats que sempre acabem donant-los el gust a tots aquests que ens tenen ganes. Ara són ells, la setmana passada va ser el San Jorge i d'ací dos mesos serà, jo què sé, el Traiguera que avui és l'hora que no ha guanyat ni un punt. No sé què tenim. Tots en volen de la nostra i nosaltres, bona gent com som i especialment molls, els donem el gust.

Després del partit tan brillant que li havíem guanyat al Nules calia esperar una còmoda victòria al Javier Marquina. Tenim una plantilla de jugadors de tercera divisió. De tercera divisió a l'alça en alguns casos. Però fora de casa, no acabo d'esbrinar-ne massa bé els motius, no ens aclarim. Dels quatre partits que hem jugat, és a dir, dels dotze punts possibles a guanyar, no n'hem aconseguit més que dos, dos tristos empats contra el pseudocuer Segorbe i contra el Borriana B. Desenganyem-nos, si en els desplaçaments no comencem a pun-

Banqueta del San Pedro

tuar i a millorar no quedarem dels quatre primers que preveu l'amic Alberto Ferrer. Ni dels sis primers. Però s'ha de ser optimista, no? Hi ha equip, hi ha banqueta, ganes, qualitat, bona organització i tard o d'hora el CDB ha de reaccionar i col·locar-se en els llocs capdavanters de la taula classificatòria. Ara, no ens em d'encantar massa perquè si no, quan voldrem, no serem a temps a combregar. Igual ens passa com als partits aqueixos de la moció de censura, que mentre discuteixen si l'han de fer o com s'han de repartir dels regidories o no, s'haurà acabat la legislatura i s'hauran quedat com fava.

La família, duta per l'eufòria dels darrers partits jugats a casa, va decidir organitzar una excursió al Grau de Castelló. Segur que guan-

yariem i aniríem tots a celebrar-ho. Fins i tot va haver qui es va atrevir a fer-se'n càrrec de les despeses del dinar. Però no hi vaig voler anar, ni per un àpat de gorra. Em temia, com és ben palés que va ser, una tornada amb la cua entre les cames. Fins que no aconseguim, si més no, un parell de victòries seguides fora de casa, ja en tinc prou de pujar al Municipal de la Carxofa.

Es comprén que ens va passar una cosa semblant al partit de Sant Jordi. La primera part va ser nostra i vam aconseguir marcar i anar-nos-en cap als vestidors amb un gol d'avantatge. Un penal assenyalat amb valor per l'àrbitre va ser transformat per Cristian Martínez. Però, ah amic, la segona part. Se'ns van menjar vius. I si només ens en van marcar dos va ser perquè no en van saber més, que si els arriba a sortir mitjanament bé, omplim el cabàs. Ni el debut a la línia medul·lar d'un jugador canari que s'ha fixat aquesta passada setmana va poder evitar la debacle.

Diumenge vinent ens visita el Villarreal C. Enguany, de moment, no les mamen tan dolces com la passada temporada i no ens porten més que tres punts. Vorem si segueixen sent tan prepotents i es presenten amb vint o trenta jugadors.

LA NOTA. Evidentment, un zero.

LA SENTÈNCIA. "No podem sortir de casa", un dels aficionats que es va desplaçar al Grau de Castelló.

ELS GOLS, TOTS ELS GOLS: Cristian Martínez (7), Caballero (3), Gus (1), De la Fuente (1), Raül Martínez (1) i Jonatan (1).

EN OTRO ORDEN DE COSAS. Benassal, 3 - Penya Valencianista, 0. Ràcing de Benicarló, 0 - Morella, 2. CDB juvenil, 5 - Nules juvenil, 0.

Benicarló FS, 5 - Platges de Castelló, 2

text LA GRADERIA INQUIETA

El dijous ens va visitar el Platges de Castelló i els blaus van ser capaços de plantar-li cara i guanyar el derbi provincial. Ja era hora que ens donaren una alegria, que va saber a molt entre l'afició. L'huracà blau va sortir amb força al terreny de joc i aconseguia des del primer moment deixar al-lelat al contrincant, que no va ser capaç de parar l'embranchida dels de casa. El millor de tot és que no va ser capaç de controlar-los en cap moment i el Benicarló anava guanyat en rapidesa i dinamisme alhora que avançava el cronòmetre. Al final de la primera part s'arribava amb el marcador a favor, gràcies a un gol-metralla de Nano Monegro. Quedava, no obstant

això, una segona part en la qual el Benicarló no va perdre gens de la seva força, malgrat que el Platges va intentar guanyar el partit al principi. Només al principi, perquè a poc a poc es va anar enfonsant, aixafat per la força de l'equip i de l'afició que assistia emocionada, a un gran partit. Un joc impecable,

en el qual va participar tot l'equip, va fer possible la victòria final en el Municipal.

DKW SEGUROS ZARAGOZA 4-BENICARLÓ FS 5

Després de la victòria del dijous en el Municipal, només quedava confirmar la remuntada en la taula el dissabte a Saragossa. De nou l'equip va tornar a guanyar. La capital manya es va convertir en l'escenari on els blaus van articular altre gran partit, encara que en aquesta ocasió els de Saragossa si que ens van plantar cara. El BFS queda situat en el lloc deu de la taula, allunyant-se dels llocs de descens. Un deu per als de Taxio, que han sabut treure l'arpa i la força que en la temporada passada els va fer mereixedors d'ascendir.

Comença la temporada

text CLUB NATACIÓ BENICARLÓ

El club Natació Benicarló inicià la seua temporada el 23 i 24, dissabte i diumenge passat, participant en el trofeu interclubs 1 a la ciutat de Castelló. Amb un total de 5 clubs participants en la categoria de G-3, nova nomenclatura que ha pres la Federació de Natació per els nadadors i nadadores, ara, d'acord amb la seua edat.

L'inici de la temporada ha arrancat molt bé, encara que el President del CN Benicarló tenia alguna preocupació pel fet d'aquesta reestructuració de les categories, la qual cosa podia en el seu cas, repercutir en el ritme dels entrenaments i en els resultats. Encara així, vist com han anat els resultats dels nostres nadadors, no ens cap altra cosa que felicitar-los a tots. A l'entrenadora i preparadores físiques que han aconseguit

acoblar a les exigències de la competició als nadadors i nadadores i a aquests últims per complir en el seu treball diari i a la competició, que en algunes disciplines i en set proves diferents van arribar a quedar-se amb la majoria dels primers llocs. A l'espera de la seua confirmació, algunes marques ja han marcat les primeres "mínimes" de la temporada.

100 m lliures femenins

13º Olga Mykhaylyuk 1:28

100 m lliures masculins

3º Josep Navarro Garriga 1:09,16

5º David Marqués V. 1:10,97

100 m braça femení

2º Janina Rodríguez Añó 1:34,95

4º Martina Gil Jovani 1:38,81

100 m braça masculí

1º Ferran Remolina Rallo 1:20,14

2º Marc Fresquet Burriel 1:22,14

3º Marcos Fuente Merino 1:30,21

5º Agustín Parra Barker 1:34,73

400 m lliures masculins

3º Ferran Remolina Rallo 5:10,78

5º Marc Fresquet Burriel 5:18,76

100 m estils femenins

2º Janina Rodríguez Añó 1:29,99

3º Martina Gil Jovani 1:34,68

100 metres estils masculins

1º David Marques Villarroya 1:20,86

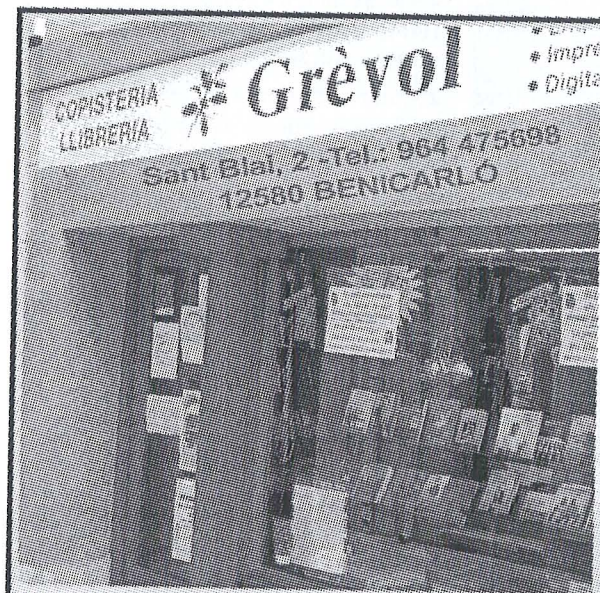
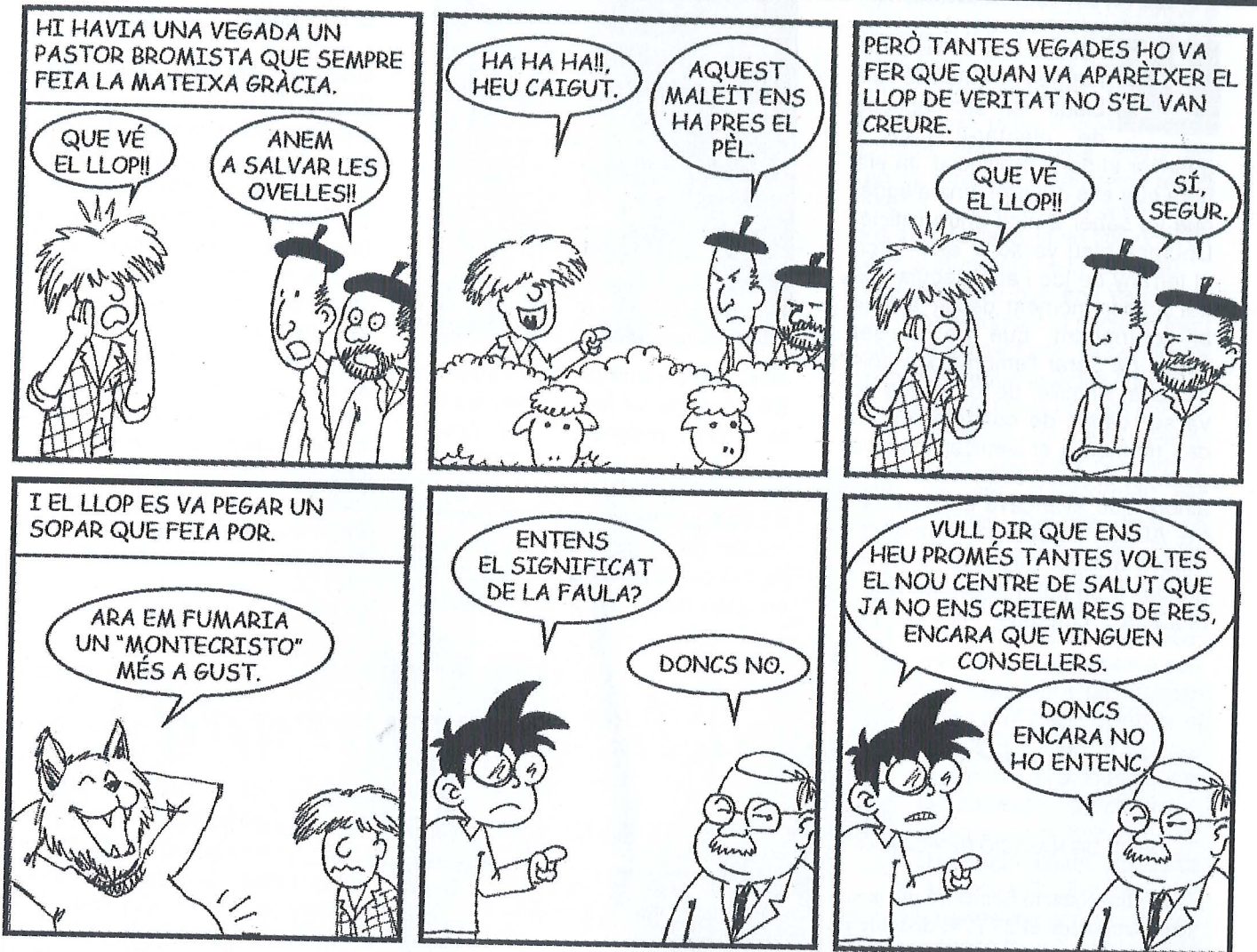
2º Josep Navarro Garriga 1:22,82

3º Marc Foix Anglés 1:27,04

4º Agustín Parra Barker 1:27,92

Per Xavi Burriel

La faula d'en Pere i el llop

Còpies

- Color
- Blanc i negre
- Plànols
- Digitals

Llibreria

- Infantil
- Adults
- Text
- Musical

Papereria

Material d'Oficina

Material de Reprografia

- Fotocopiadores
- Impresores